

Sygn. akt V CZ 92/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa S. D.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 20 stycznia 2015 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 30 maja 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 maja 2014 r. odrzucił zażalenie powoda złożone osobiście na postanowienie tego Sądu z dnia 15 maja 2014 r. uznając że zostało wniesione z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c.

Skarżący w zażaleniu na to postanowienie wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione. Zgodnie z art. 87¹ § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przymus adwokacki ustanowiony w art. 87¹ k.p.c. obejmuje - co do zasady - wszelkie postępowania, które należą do właściwości Sądu Najwyższego, dotyczy także zażalenia do Sądu Najwyższego (art. 394¹ k.p.c.). Zażalenie wniesione osobiście przez stronę podlegało zatem odrzuceniu wobec braku zdolności postulacyjnej. Niezastosowanie się do wymogu przymusu adwokackiego i wniesienie zażalenia objętego przymusem przez stronę osobiście jest brakiem formalnym nieusuwalnym, którego nie można sanować w trybie art. 130 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1997 r., I CZ 23/96, OSNC 1997, nr 6-7, poz. 77; z dnia 12 grudnia 2013 r., V CZ 70/13, Lex nr 1408689).

Podkreślić trzeba, że żalący się został pouczone przez Sąd Apelacyjny o możliwości zaskarżenia wyroku skargą kasacyjną oraz o sposobie i terminach jej wniesienia (k. 135). Pomimo tego pouczenia skarżący swoje zażalenie w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej wniósł osobiście. Trafne jest stanowisko zaskarżonego postanowienia, że zażalenie do Sądu Najwyższego sporządzone i podpisane przez żalącego się osobiście - z naruszeniem przepisu art. 87¹ § 1 k.p.c. - podlegało odrzuceniu, jako niedopuszczalne.

Okoliczności przytoczone w zażaleniu nie prowadzą do uchylenia obowiązku wynikającego z powołanego przepisu, ma on bowiem charakter bezwzględnie

wiążący co powoduje, że przyczyny niewniesienia zażalenia przez podmiot uprawniony, z punktu widzenia dopuszczalności zażalenia, są obojętne.

Z powyższych względów - uznając bezzasadność rozpatrywanego zażalenia - Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji na podstawie przepisu art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.